τὰς κρισίμους περιστάσεις τῆς Πατρίδος μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ ἀγωνιζόμενος τὸν καλὸν καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κρήτης ἀπὸ τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ. Κατὰ το 1897 ὁ πολύκλευστος οὗτος ἀνὴρ ὅστις μετέστη ἀφ' ἡμῶν ἐν ἡλικίᾳ ἀκμαίᾳ καὶ ὅστις ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς παραπαίοντας σήμερον, ὡς τύπος καὶ ὑπογραμμὸς διὰ τὴν χρακτηρίζουσαν αὐτὸν σύνεσιν, ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα καὶ ὡς μέλος τῆς ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως διεκρίθη διὰ τὴν φρόνησιν καὶ μετριοπάθειάν του, ἀρεταὶ πολύτιμοι καὶ σπανίως εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἀπαντώμεναι ἐν ἑνὶ καὶ τῷαὐτῷ προσώπῳ πολιτευομένῳ.

Μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Τουρκικῆς δυναστείας ἐν Κρήτῃ, ἡ διοίκησις τῆς Νήσου ὑπήχθη ὡς γνωστόν, ὑπὸ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τῶν Ναυάρχων οἵτινες ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς διώρισαν αὐτὸν Διοικητὴν τῶν Νομῶν Χανίων καὶ Σφακίων, διῴκησε δὲ μετὰ τοσαύτης εὐθύτητος καὶ ἀμεροληψίας ἐκπληρώσας τὰ δυσχερῆ τότε καθήκοντά του καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, ὥστε ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὑφ' ἣν ὑπήγετο τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Κρήτης ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ βασιλικοῦ Στέμματος.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ

Τὴν ἑπομένην ἐγένετο λίαν ἐπιβλητικὴ ἡ Κηδεία τοῦ Μακαρίτου. Ἡ ἐκλεκτὴ τάξις πασῶν τῶν ἐντὸς πόλεώς μας φυλῶν προσῆλθε καὶ ἐσυνώδευσε τὴν ἐκφορὰν. Τὸ ὀρθόδοξον κοινὸν βαθέως συγκεκινημένον ἐπλήρου τὴν μεγάλην ὁδὸν Κανεβάρο ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ θανόντος μέχρι τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Θεομήτορος, ἐν' ὡ ἐψάλησαν αἱ νεκρώσιμοι δεήσεις, καὶ ἐν ᾧ ὁ παρ' ἡμῖν διαπρεπὴς δοκιμάζων κ. Ν. Ζουρίδης ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς διὰ συντόμου, καὶ λίαν περιεκτικοῦ καὶ ἐκφραστικοῦ λογεδρίου.

Ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριώτου τοῦ συμπαθεστάτου καὶ δημοφιλοῦς πολίτου, τοῦ τελείου καὶ ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου κατετέθησαν πολλοὶ στέφανοι ἐκ τῶν φίλων καὶ ἐκ τῆς Πολιτείας. Τὴν κηδείαν συνώδευσε λόχος ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς μουσικῆς τῆς Χωροφυλακῆς. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΧΡΟΝΟΥ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ο ΔΕΚΑΕΤΗΣ ΕΡΩΣ ΤΗΣ ΛΙΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ

ΜΕΡΟΣ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 131 φύλλου)

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἥτις εἶχεν ὁρισθῆ πρὸς γνωστοποίησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων, ἐνωρὶς καὶ πρὶν εἰσέτι καλὰ καλὰ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, ὁ Μανώλης μόνος, ἅτε γνωρίζων πλέον τὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐν ᾗ ἔμενε πρὸς τὸν Ναὸν τῆς Τριμάρτυρος ἀγουσαν, μετέβη εἰς τὸ σχολεῖον του διὰ νὰ ἴδῃ τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ.

Δὲν ἠρκέσθη ὅμως οὗτος εἰς τὸ νὰ μάθῃ τὰ ἰδικά του, ἀλλὰ προσπαθήσας κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους καὶ ἔμαθε καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς γειτονοπούλας του Λιλῆς.

Μία Δύναμις, ἀκαταγώνιστος ὅσον καὶ μυστηριώδης, τῆς ὁποίας βεβαίως τὴν σημασίαν ὅλην δὲν ἦτο εἰς θέσιν ἀκόμα ὁ 12ετὴς μαθητὴς ν' ἀντιληφθῇ, τὸν παρεκίνει καὶ τὸν ὤθει μέχρι τοιτου σημείου, ὥστε νὰ μὴ δυναται ν' ἀποκρύψῃ τὸ πρὸς τὴν 10ετῆ κορασίδα ἐνδιαφέρον του.

Τοῦτο δὲ ἦτο ἐκεῖνο ἀσφαλῶς, ὅπερ ὁ Max Nordau **ἐρωτικὸν ἔνστικτον** ἀποκαλεῖ καὶ τὸ ὁποῖον, ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον συνηντήθησαν οἱ πλήρεις θυελλώδους ἠλεκτρισμοῦ ὀφθαλμοί των καὶ ἐξωμολογήθησαν διὰ μιᾶς τὰ πρῶτα μυστικὰ καὶ ἀνεκαλλήντα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ψελλίζει τὸ βλέμμα, ἦτο μὲν κεκαλυμμένον μὲ τὸν πέπλον τῆς παιδικῆς ἀγάπης καὶ φιλίας, ὁσημέραι ὅμως αὐξούμενον ἔτεινε νὰ διαρρήξῃ τὸν πέπλον τοῦτον ἵνα ἀποκαλύψῃ ἵνα ἀληθῆ ἔρωτα μὲ ὅλην τὴν ποικιλίαν τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλληλεπιδράσεών του.

Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Μανώλης ἐπανιρχόμενος ἀπὸ τὸ σχολεῖον τοῦ, τρελλὸς ἀπὸ τὴν χαρὰν του καὶ χωρὶς τούτου ἕνεκα νὰ διακρίνῃ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἀντικείμενα, ἔτρεχε πρὸς τὸ σπῆτι διὰ ν' ἀναγγείλῃ πρὸς τοὺς οἰκείους του τὸ εὐφρόσυνον γεγονός, ὀλισθαίνει καὶ πίπτει ὕπτιος κατὰ γῆς.

Ἡ αἰφνιδία αὕτη πτῶσις του ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ τῷ ἐπέφερεν πάραυτα ἐλαφρὰν τοῦ ἐγκεφάλου του διάσεισιν καὶ συνεπῶς μικρὰν ἀναισθησίαν, ἥτις τὸν ἐκράτει ἐξηπλωμένον καὶ ἀκίνητον χαμαί.

Δὲν εἶχον ὅμως παρέλθει εἰ μὴ ὀλίγα λεπτὰ βοηθεῖτο οὗτος ὑπὸ τινος, ὅπως ἀνεγερθῇ.

Ἦτο ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀπό τινων ἡμερῶν τοσοῦτον εἶχεν ἀγαπήσει, αὕτη ἡ μαυροφορεμένη Λιλὴ ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς θείας των ἐπήγαινε μετὰ τινος συμμαθητρίας της, κατὰ τι μικροτέρας αὐτῆς, εἰς τὸ σχολεῖον, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν τὰ τῶν ἐξετασεών των.

Κάτι τι ἀπεριγράπτως χαροποιὸν ἀνέλθε τότε ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς ψυχῆς τοῦ Μανώλη καὶ τὸν ἔκαμε νὰ λησμονήσῃ τὸ παθημά του ν' ἀνεγερθῇ δι' βιαίως.

—Ἀ! Τί ἔπαθες !(ἀναφωνεῖ ἡ Λιλὴ μετὰ προφανοῦς ἀνησυχίας)

—Μπά..... τίποτε Λιλὴ ! (ἀπαντᾷ ὁ Μανώλης) Ἐσκόνταψα φαίνεται.

—Μήπως ἐκτύπησες Μανώλη; (ἐρωτᾷ πάλιν ἐκείνη)

—Ὄχι, Ὄχι (ἀποκρίνεται οὗτος καθ' ἣν στιγμὴν ἐσπόγγιζε μὲ τὸ μανδήλι τὸ κεφάλι του).

Ἐπανελθὼν δὲ τελείως εἰς τὰς αἰσθήσεις του ἀφ' ἑνὸς εὐχαριστεῖ τὴν Λιλὴν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκδήλωσιν τῶν εἰγενῶν αἰσθημάτων της, καὶ ὀρ' ἑτέρου τῇ γνωστοποιεῖ τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεών της, προσθέτων τὰ συχαριστήρια του.

Ἡ Λιλὴ ὡσαύτως εὐχαριστήσασα αὐτὸν διὰ τὸ πρὸς ἑαυτὴν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον του καὶ μανθάνουσα μετ' ἀπροσποιήτου εὐχαριστήσεώς της τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Μανώλη τὸν συγχαίρει, ἀκολούθως δὲ ζητήσασα παρ' αὐτοῦ συγνώμην ἐσυνώδευσεν εἰς τὸ σχολεῖον τὴνσυμμαθήτριάν της.

Ὁ Μανώλης ἀφ' οὗ ἐπανῆλθε καλὰ καλὰ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ σπῆτι, ὅπου ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς ἐπιτυχίας του τὸν ἐναγκαλίζοντο καὶ τὸν ἐφίλουν νουθετοῦντες καὶ συνιστῶντες οὕτω ὅπως τὴν αὐτὴν πρόοδον ἐπιδεικνύῃ πάντοτε.

Ἡ Λιλὴ ἐπίσης δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκίαν τῆς θείας της, ἔνθα καὶ αὐτὴ τὰς αὐτὰς διξιώσεις καὶ περιποιήσεις ἐδοκίμασε.

×

Τὴν ἐπιοῦσαν καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Μανώλη καὶ ἡ μήτηρ τῆς Λιλῆς, ἀφ οὗ πλέον ἐξεπλήρωσαν τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἶχον ἔλθει εἰς τὰ Χανιὰ, ἀναθέσαντες ὅλην τὴν φροντίδα τῶν τέκνων των εἰς τοὺς αὐτόθι συγγενεῖς των, ἐπανῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸ χωριό του καὶ μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τοὺς ἐπεσκέπτοντο. Ἔκτοτε δὲ οὔτε ἡ Λιλὴ οὔτε ὁ Μανώλης ἐπεθύμουν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ χωριό των· ἀλλ' εὑρισκομένης ἐκείνη μὲν παρὰ τὸ πλευρον τῆς θείας της, οὗτος δὲ μετὰ τοῦ θείου καὶ θείας του, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἠκολούθουν τὰ μαθήματα των, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῶν διακοπῶν ὁ Μανώλης παρευρίσκετο εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ θείου του, ἡ δὲ Λιλὴ ἔρραπτε πλησίον τῆς θείας αὐτῆς.

Δὲν ἐστενοχώρει τούτους, ὧν ἡ καρδιὰ εἶχεν ἤδη καιρὸς τρωθῇ ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ ἔρωτος, οὔτε ἡ ἀναχώρησις τῶν γονέων των, οὔτε ἡ μακρὰν τοῦ χωριοῦ των καὶ τῶν ἐκεῖ συγγενῶν των παραμονὴ αὐτῶν.

Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἐφαίνοντο οὗτοι πολὺ ὀλίγον δυσηρεστημένοι, διότι καὶ αἱ οἰκίαι εἰς τὰς ὁποίας διέμενον εὑρίσκοντο πολὺ πλησίον, εἰς δύο παραλλήλους ὁδοὺς, ἠδύναντο δὲ ἀπὸ τὴν παράθυραν των νὰ συνενοοῦνται χωρὶς νὰ τοὺς ἀντιλαμβάνωνται ἄλλοι,

---

ΔΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΧΩΝΕΥΣΙΝ

Τρία Καταπότια Πίνε τὴν ἡμέραν

Ἓν καναπότιον Πίνε εἰς ἕκαστον γεῦμά σας καὶ θὰ ἔχητε τελείας χωνεύσεις. Τὰ καταπότια Πίνε δὲν θὰ σᾶς κάμουν μόνον νὰ χωνεύετε καλῶς, ἀλλὰ θὰ σᾶς δώσουν ὄρεξιν διὰ τὸ ἑπόμενον γεῦμα. Μὴ νομίσητε ὅτι ἀπαιτεῖται συνεχὴς χρῆσις τῶν καταποτίων Πίνε διὰ νὰ ἔχητε πάντοτε καλὰς χωνεύσεις. Ὄχι θὰ λάβητε τὰ καταπότια Πίνε ἐπί τινας ἡμέρας καὶ αἱ ὀλίγαι αὗται ἡμέραι θὰ ἐπαρκέσουν διὰ νὰ διορθωθῇ καὶ τονωθῇ ὁ στόμαχός σας.

Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα πρὸς δρρχ. 4 τὸ κυτίον ἢ δραχ. 21 τὰ 6. κυτία. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σας, ἐν Πειραιεῖ. Διαρκὴς παρακατάθήκη ἐν Κρήτῃ εἰς τὰ ἑξῆς φαρμακεῖα : Ι. Γ. Κουτσουδάκη ἐν Χανίοις Γ. Γεωργιάδου ἐν Ἡρακλείῳ Ι. Τζαγκαδάκη ἐν Σητείᾳ καὶ Θ. Σαουνάτσου ἐν Ρεθύμνῃ

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνε φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σας, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

Ἐνοικιάζεται μία μεγάλη εὐάρος οἰκία ἀνήκουσα εἰς τὸν κ. Βαλεντίνον κειμένη ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν δημόσιον Κῆπον ὁδοῦ παραπλεύρως τῆς Κρητικῆς Τραπέζης. Περιέχει εὐρέα δωμάτια, κουζίνα, νερὸν, ξεχωριστὰ πλυσταρίκι μεγάλην αὐλὴν κτλ. Περισσότεραι πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἰδιοκτήτῃ κ. Βαλεντίνῳ.

ΒΑΡΕΛΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ

Διὰ κραεῖ

Διάφορα μεγέθη. Χορητικότητος ἀπὸ 20 Μιστάτων μέχρι 60 Μιστάτων. Διαρκὴς ἀποθήκη παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Γ. Νικολακάκη. Παρὰ τῇ Προκυμαίᾳ Πλατεῖα ἀμαξοστασίου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

2ας Ἰουλίου 1908

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὰ λεχθέντα πέρυσιν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὰ λεχθέντα ἐφέτος ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης νὰ δημοσιευθοῦν.

ΠΟΛΛΟΙ. Μάλιστα, Μάλιστα

4.) Αἴτησιν τῶν κατοίκων Μοιρῶν Καινουρίου, αἰτουμένων τὴν διατήρησιν τοῦ σταθμοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἐν τῷ χωρίῳ των.

ΜΑΝΑΣΑΚΗΣ. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ταύτης.

5.) Αἴτησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Χανίων, ὑποβάλλοντος γνώμας ἀφορώσας τὸν νέον τελωνειακὸν Νόμον.

Τῆς αἰτήσεως ταύτης, κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, διεταχθη ἡ ἐκτύπωσις καὶ διανομὴ αὐτῆς πρὸς τοὺς κ. βουλευτάς.

6) Αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ποτκαμιᾶς Πεδιάδος, αἰτουμένων τὴν γεφύρωσιν τοῦ παρὰ τὸ χωρίον των ποταμοῦ.

Λεβέντης, Πασχαλίδης, Μηλεαρᾶς καὶ **Μαρκωντώνης.** Ὑποστηρίζουσι τὴν αἴτησιν ταύτην.

7) Αἴτησιν τῶν κατοίκων Φοινικιᾶς, Στειακοῦ, Μετόχι Ἀθανάτων καὶ Δρακουλιάρη τῆς περιφερείας Τὸπ-Ἀλτὶ Ἡρακλείου, αἰτουμένων τὴν γεφύρωσιν τοῦ ποταμοῦ Φοινικιᾶς.

8). Αἴτησιν τῶν προκρίτων τοῦ Δήμου Ἁγίου Μύρωνος Μαλεβυζίου, αἰτουμένων τὴν κατασκευὴν κεντρικῆς ὁδοῦ, συνδεούσης τὸν Δῆμον Κρουσῶνος μετὰ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Σταυρακίων-Μεσσαρᾶς.

ΓΑΛΕΝΙΑΝΟΣ. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ταύτης.

9). Αἴτησιν Νικολάου Μ. Πιθαρᾶ, κατοίκου Χανίων, αἰτουμένου νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν ἐφάπαξ ποσὸν ἐκ δρχ, 5,000 πρὸς ἀποπεράτωσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς συγγραφῆς του «Κριτικὴ ἐτυμηγορία ΙΘ αἰῶνος καὶ τῶν οὐτοπιῶν τοῦ παρελθόντος».

Παρεπέμφθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Παιδείας.

10). Αἴτησιν τῶν κατοίκων Ἀσιτῶν καὶ πολλῶν χωρίων τοῦ Δήμου Κρουσῶνος Μαλεβυζίου, αἰτουμένων τὴν ἀναστολὴν χρεῶν, τὸν κανονισμὸν τῶν τόκων τοῦ Κοινωφελοῦς Ταμείου κ.λ.π.

Παρεπέμφθη δὲ αὕτη εἰς τὸν Σύμβ. τῶν Ἐσωτ.

11). Αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πενταμούδι Μαλεβυζίου, αἰτουμένων τὰ αὐτά.

Παρεπέμφθη δὲ καὶ αὕτη εἰς τὸν Σύμβ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

12. Αἴτησιν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ πολλῶν κατοίκων, κρατουμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς Τοπανᾶ, αἰτουμένων ἀπονομὴν χάριτος.

Παρεπέμφθη δὲ αὕτη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης.

13). Αἴτησιν τηλεγραφικὴν κατεστραμμένων τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου, αἰτουμένων ἵνα ἡ Βουλὴ τελειωτικῶς λύσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων.

14). Τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πιτσίδια Πυργιωτίσσης, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐφανικοῦ καταλόγου τὸν ὁποῖον συνέταξε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλων Τυμβακίου διὰ τὴν καταστροφὴν δένδρων τοῦ Ν. Σταυρακάκη, καὶ αἰτουμένων ἵνα ἐξετασθῶσι τὰ παράπονά των.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Προτείνει νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησις αὕτη εἰς τὸν Σύμβ. τῶν Ἐσωτ. ἵνα οὗτος ἐξετάσῃ ταύτην μετ' ἐπιμελείας, καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πόρισμα τῶν ἐνεργειῶν του.

15). Αἴτησιν τῶν δικηγόρων τοῦ Εἰρηνοδικείου Σπῆλι, αἰτουμένων τὸν διορισμὸν δύο βοηθῶν τοῦ γραμματέως.

Βαβουράκης, Μιχ. Ν. Παπαδάκης καὶ **Ζαχαράκης.** Συνηγοροῦσι ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ταύτης, ὑποδεικνύοντες διὰ μακρῶν τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ βοηθῶν τοῦ γραμματέως ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

ΠΑΠΑΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ. (Σύμβ. Δικαιοσ.) Δηλοῖ, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἔχει συστήσει τὸν διορισμὸν ἑνὸς βοηθοῦ τοῦ γραμματέως.

16). Αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μονῆς Μαλεβυζίου, αἰτουμένων ἵνα προσαρτηθῇ τὸ χωρίον των δικαστικῶς εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἡρακλείου.

ΓΑΛΕΝΙΑΝΟΣ. Ἀπόκρουει τὴν αἴτησιν ταύτην.

17). Αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βατουδιάρη Σφακίων, αἰτουμένων ὅπως τὸ χωρίον των προσαρτηθῇ εἰς τὸν Δῆμον Ἀσκύφου.

ΛΕΚΑΝΙΔΗΣ. Ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς προσαρτήσεως τοῦ χωρίου τούτων εἰς τὸν Δῆμον Ἀσκύφου διὰ μακρῶν.

ΚΡΙΑΡΗΣ. Προσκαλεῖ ἐγγράφως τὸν Σύμβ. τῆς Παιδ. νὰ γνωρίσῃ τῇ Βουλῇ, ἂν διέταξε τὴν μεταφορὰν εἰς Χανιὰ τοῦ ἀρχαίου ἀναγλύφου, ὅπερ ἀνεῦρεν ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Παπαδιανῶν Σελίνου Παναγιώτης Δρακονικολάκις ἢ Δρακάκης, ὅστις ἐγκαίρως ἐδήλωσε τὴν εὕρεσιν αὐτοῦ τῇ Διευθύνσει τῆς Παιδείας, καὶ παρακαλεῖ τὸν Σύμβουλον, ὅπως διατάξῃ τὴν μεταφορὰν του ταχέως, καθ' ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ φθαρῇ.

ΦΑΡΦΟΥΡΑΚΗΣ. (Σύμβ. Παιδ.) Ἀπήντησεν, ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ σύμφωνα μὲ τὸν περὶ Ἀρχαιοτήτων Νόμον.

ΛΕΚΑΝΙΔΗΣ. Ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὴν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Καθηγητοῦ Ζολινδάκη δολοφονικὴν ἀπόπειραν, τὴν ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐντὸς τῆς πόλεως λαβοῦσαν χθὲς χώραν, λαμβάνων δὲ ἐκ ταύτης ἀφορμὴν συνιστᾷ εἰς τὸν Σύμβ. τῶν Ἐσωτ. νὰ διαταξῇ, ὅπως γίνωνται σωματικαὶ ἔρευναι κατὰ τῶν ὑπόπτων ὅτι ὁπλοφοροῦσι, διότι φρονεῖ, ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς ὁπλοφορίας, ἥτις, ὡς λέγει, ἔγινε τῆς μόδας, εἶναι τὰ λυπηρὰ ταῦτα γεγονότα.

ΠΩΛΟΓΙΩΡΓΗΣ (Σύμβ. Ἐσωτ.) Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα εἶπεν, ὅτι πρὸ δεκαπενθημερίας ἔδωκε τὰς δεούσας διαταγὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ΛΕΚΑΝΙΔΗΣ. Αἰτιᾶται τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, διότι ἀναγνώσας τὸν πίνακα, τὸν ὑπ' αὐτοῦ ζητηθέντα ἀπὸ τὸν Σύμβ. τῆς Δικαιοσ., τῶν αἰτήσεων αἵτινες ἔχουσιν ὑποβληθῇ εἰς τοῦτο περὶ ἀπονομῆς χαρίτων, παρετήρησεν, ὅτι ἐπὶ τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων δὲν ἔχει ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον, κατηγορεῖ δὲ τοῦτο σφοδρότατα, διότι δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν του, ἀναφέρει δὲ καὶ σχετικὸν παράδειγμα, καθ' ὃ τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης δὲν ἐνήργησεν σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶπεν, ὅτι ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀμελεῖ τῶν ἐκυτοῦ καθηκόντων εὐθύνεται τοῦτο ἀπέναντι τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Συμβούλου τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις καθῆκον ἔχει νὰ καλῇ τοῦτο εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

ΠΑΠΑΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ. (Σύμβ. Δικαιοσύνης). Ἀναφέρει τοὺς λόγους, δι' οὓς αἰτήσεις τινὲς περὶ ἀπονομῆς χάριτος εἶναι εἰσέτι ἐκρεμμεῖς, καὶ ὑποστηρίζει ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἐκτελεῖ προσηκόντως τὰ καθήκοντά του.

ΛΕΚΑΝΙΔΗΣ. Συνιστᾷ εἰς τὸν Σύμβ. τῶν Ἐσωτερικῶν, ἵνα διατάξῃ τοὺς Νομάρχας νὰ ἐπιβλέπωσιν αὐστηρῶς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τῶν νομικῶν προσώπων τῶν κοινοτήτων.

Ἀνδρεδάκης καὶ **Βογιατζάκης.** Συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς συστάσεως ταύτης τοῦ κ. Λεκανίδου.

Λεκανίδης. Ζητεῖ νὰ ἀναγνώσῃ ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν, κυκλοφορήσασαν ἰσχάτως εἰς πολλὰ ἀντίτυπα, παρῃτήθη ὅμως τῆς ἀναγνώσεως ταύτης, διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν, ὅτι αὕτη ἀφορᾷ δύο ὑπαλλήλους, ἐξ ὧν τὸν μὲν γράψαντα τὴν ἐπιστολὴν ἀπέλυσεν, τὸν δὲ ἐπιστολὴν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχήν.

Μανασάκης. Προτείνει, ἵνα ἡ Βουλὴ συνεχίσῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀπὸ τῆς 5—8 μ. μ.

Ἡ πρότασις αὕτη ἀνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς σήμερον.

Βογιατζάκης, Λογιάδης, καὶ δέκα τρεῖς ἄλλοι βουλευταὶ ἐγγράφως προτείνουσιν, ὅπως ἀναγραφῇ πρῶτον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς αὔριον καὶ συζητηθῇ τὸ περὶ ἐκλογικῶν περιφερειῶν Νομοσχέδιον, ὅπερ ἔχει κηρυχθῇ εἰς προηγουμένην συνεδρίασιν κατεπείγον.

Ἡ Βουλὴ ἐδέξατο τὴν πρότασιν ταύτην.

Λεβέντης. Ἐγγράφως προτείνει, ὅπως πάντες οἱ οἰκοδομήσαντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1897 μέχρι 9ης Δεκεμβρίου 1898 εἰς γῆπεδα θεωροῦνται καλῆς πίστεως νομεῖς, καὶ μόνον ἀποζημίωσιν ὀφείλουσιν τῷ δικαιούχῳ.

Βενιζέλος. Ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης, ὡς ἀντισυνταγματικῆς.

Θεοδωρίδης καὶ **Λεκανίδης.** Συμφωνοῦσι μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Πωλογιώργης (Σύμβ. Ἐσωτερικῶν). Ὑποβάλλει εἰσηγούμενος διὰ μακρῶν Νομοσχέδια ἤτοι 1. «Νομοσχέδιον περὶ εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως Μαργαρίνης ἢ Ἐλαιομαργαρίνης». 2. «Νομοσχέδιον περὶ εἰσαγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἀλεύρων, ἄρτων, ζυμαρικῶν.» 3. «Νομοσχέδιον περὶ μετακρυθμίσεως τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀμαρίου καὶ Ἁγίου Βασιλείου.»

Ἀνδρεδάκης. Ἀντιτάσσεται κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου.

Βαβουράκης. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐπιφυλάσσεται νὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου.

Πωλογιώργης (Σύμβ. Ἐσωτ.) Ὑποβάλλει «Νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Πανεθύμου καὶ Καστελλίου Κισσάμου.»

Μαρκαντώνης. Ἀντιτάσσεται κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διότι θὰ φέρῃ δυσκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Δήμου Πανεθύμου.

Πάντα ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Συμβούλου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθέντα Νομοσχέδια παρεπέμφθησαν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς.

Πωλογιώργης. Ἀπολογούμενος εἰς τὰ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν λεχθέντα σχετικῶς πρὸς δημόσια τινὰ ἔργα τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου ἐκ μέρους τοῦ κ. Λογιάδου εἶπεν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ Ἀναποδαρὴ ἐπανειλημμένως διέταξε τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐργολάβου, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐγένετο ἐγκαίρως ἡ ἐγκατάστασις, ὡς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν ὁδὸν Γεφυράκια—Βούταις—Ἅγιος Μύρων εἶπεν, ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη γίνεται βατὴ καὶ ὄχι ἀμαξιτή, ὡς ὑπεστήριζεν ὁ κ. Λογιάδης, διότι βατή, λέγει, ὁδὸς κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας λέγεται ἐκείνη, ἥτις ἔχει εὖρος μέντεσσάρων μέτρων, ὅριον δὲ κλίσεως οὐχὶ πέραν τῶν 6 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, τοιαύτη δὲ εἶναι καὶ ἡ κατασκευαζομένη ἐκείνη ὁδὸς, ὥστε βατὴ καὶ ὄχι ἀμαξιτὴ γίνεται αὕτη συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 731 Νόμῳ.

Λογιάδης. Ἀπαντῶν λέγει, ὅτι δὲν εὑρίσκει δεδικαιολογημένην τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ κ. Συμβ. τῶν Ἐσωτ., διότι κατὰ τὰς σημειώσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων ἡ ὁδὸς ἐκείνη γίνεται ἀμαξιτή.

Βενιζέλος. Λαβὼν τὸν λόγον λέγει, ὅτι ὁ κ. Σύμβουλος τῶν Ἐσωτερικῶν μυκτηρίζει τὴν Βουλὴν, διότι διὰ σοφίσματος θέλει καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Ἔργων νὰ δικαιολογήσῃ, διότι σόφισμα εἶναι ὅταν λέγῃ ὁ κ. Σύμβουλος τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ὁ